

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Baltay Levente (2360 Gyál, Kőrösi út 104.) ügyvéd által képviselt Bodoky Tamás (1084 Budapest, Déri Miksa u. 10.) felperesnek a dr. Németh Krisztián jogtanácsos által képviselt Magyar Fejlesztési Bank Zrt. (1051 Budapest, Nádor u. 31.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. április 22. napján kelt 22.P.20.941/2010/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében arra kérte kötelezni az alperest, hogy a sávolyi Balatonring beruházás megvalósíthatósági tanulmányát, melyet a KPMG tanácsadó cég készített, elektronikus úton küldje meg részére annak érdekében, hogy megismerhesse az abban foglalt adatokat. Álláspontja szerint állami támogatás és állami kölcsön nyújtása közfeladat ellátásának minősül, ami azt jelenti, hogy a közérdekű adat kiadását csak az 1992. évi LXIII. törvény 19. § (1) bekezdése alapján lehet megtagadni. Kiemelte, ha valaki az alperessel szerződést köt, akkor számolnia kell azzal, hogy szerződése közérdekű adatnak minősül, figyelemmel arra, hogy állami pénzek felhasználása történik. Nem vitatta, hogy az alperes hitelezési tevékenységet is végez, és megilleti a banktitok, azonban ha közpénzek felhasználásáról van szó, akkor az Avtv. 19. § (3) bekezdése alapján nem illeti meg védelem.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy nem minősül az Avtv-ben meghatározott adatkezelőnek, hiszen pénzügyi, hitelezési tevékenységet folytat. E körben került sor a perbeli tanulmány megrendelésére is. Hivatkozott arra, hogy a bankot lehetetlen helyzetbe hozná az, ha a vele szerződő ügyfelek esetén nem érvényesülhetne a bank és üzleti titok. Állította,

hogy a megismerni, nyilvánosságra hozni kért perbeli okirat a hitelbírálathoz készített döntés előkészítő anyag volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus úton küldje meg a felperes részére a Sávoly Motorcentrum Kft. Projekt tervdokumentáció pénzügyi áttekintése, független értékelése 2009. 09. 17. című tanulmányt azzal, hogy jogosult felismerhetetlenné tenni az 54. oldalon, az 57. oldal lábjegyzetében és a 80. oldalon az interneten hozzáférhető változat szerint is kitakart adatokat.

Megállapította, hogy a peres eljárás során felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet indokolásában hivatkozott az 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 1. § (1) és (2) bekezdésére, a 2. §-ban írt értelmező rendelkezések közül a 4, 5, 8. és 9. pontban megfogalmazottakra.

Kifejtette, hogy a perbeli esetben egyetértett azzal a felperesi állásponttal, hogy a perbeli tanulmány egy olyan beruházással kapcsolatosan készült, amely jelentős állami pénzek felhasználásával és állami garanciavállalás mellett valósulna meg, ezért az abban foglaltak olyan közérdekű adatokat tartalmaznak, amelyek megismerését az Avtv. biztosítja. Nem osztotta azonban azt az álláspontot, hogy ezt a tényt önmagában az alperes személye támasztaná alá.

Rögzítette, hogy az alperesre a Hpt. rendelkezései csak a 2001. évi XX. törvény eltérő szabályozása hiányában vonatkoznak. Utalt ezen törvény 2. §-ára, a 3. § (1)-(3) bekezdésére, valamint a 17. § (2) és (3) bekezdésére. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy mind a 2001. évi XX. törvény, mind pedig a Hpt. rendelkezései alapján keletkezhetnek az alperesnél olyan adatok, amelyek tekintetében az adatszolgáltatást megtagadhatja banktitokra vagy üzleti titokra való hivatkozással (Hpt. 50. §, 55. § és 55/A. §).

A Ptk. 81. §-ára hivatkozással kiemelte, hogy a törvény általános alapelvként mondja ki, hogy a költségvetési pénzek felhasználására, valamint a közvagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó adatok nyilvánosságra hozatalát az üzleti titok védelme nem korlátozhatja. Az alperes személye pedig önmagában nem dönti el azt a kérdést, hogy az általa kezelt adat közérdekű adat vagy olyan közérdekből nyilvános adat, amelynek megismerhetőségét az Avtv. garantálja, így az egyes kérelmeket minden esetben egyedileg vizsgálni és értelmezni kell.

Az elsőfokú bíróság egyetértett azzal az alperesi védekezéssel, hogy a perbeli tanulmány egy döntés-előkészítő folyamat része volt, ennek alapján döntött a kormány arról, hogy a perbeli üzleti vállalkozásban közpénzek felhasználásával részt vesz-e, vállal-e üzleti kockázatot, illetve garanciát. Ugyanakkor az Avtv. 19. § és a 19/A. §-ra hivatkozással rámutatott arra, hogy a perbeli esetben jelentőséggel bír az a tény, hogy a tanulmány alapján már döntés született, ebben az esetben ugyanis az adat a döntést követően megismerhető és csak meghatározott feltételek esetén utasítható el az erre vonatkozó kérelem.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az adat nyilvánosságra kerülése az alperes működési rendjét vagy feladatainak befolyásmentes ellátását nem veszélyezteti, annak alapján olyan helyzet nem állhat elő, ami álláspontjának érvényre juttatását befolyásolná.

Ezt követően az Avtv. 20. § (4) bekezdésére utalással részletesen ismertette az időközben nyilvánosságra került tanulmány 19. oldalán, az 54, 57, 60, 72, 73, 75, 76, 77, 80, 85, 88, 89, 90. és 91. oldalán kitakart részeit.

Kifejtette, hogy megítélése szerint csak az 54. oldalon és az 57. oldal lábjegyzetében, valamint a 80. oldalon található adatok esetén jogszerű az Avtv. 20. § (4) bekezdésének alkalmazása. Az 54. oldalon olyan személyes adatok találhatóak, amelyek ismerete nélkül az egyéb adatok alapján a tanulmány nem válik értelmezhetetlenné. Ugyanez vonatkozik az 57. oldal lábjegyzetében feltüntetett névre is. A kft-nek a megnevezése, amely részére meghatározott összegű kártalanítás kifizetésére kerülne sor, a tanulmánynak nem lényegi eleme, mert nem az egyes érintett személyek kilétének a felfedése a közérdekű adat megismerésének a célja.

A 80. oldalon kitakart rész üzleti stratégiát fogalmaz meg, ez nem közvetlenül a közpénzek felhasználásával kapcsolatos, csak elképzelést, lehetőséget tartalmaz egy jövőbeli versenyhelyzet kezelésére.

A 19. oldalon az opciós megállapodás elsősorban a Magyar Turizmus Zrt-re vonatkozik, mely cég állami cég, így gazdálkodásának átláthatósága közérdek és a tervezett ügyek egyik stratégiai eleme a felhasználandó közpénzek megtérülését érintő részlet, ezért az közérdekű adat. A 3.3. pontban kitakart nevek tekintetében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy azok olyan nyilvános adatok, amelyek kitakarásának nincs értelme, továbbá csak a projekt struktúrára utalnak vissza.

Rögzítette, hogy a 60. oldalon szereplő táblázat fejlécének kitakarása szerves része a tanulmánynak és nem minősül olyan jellegű stratégiai elképzelésnek, amelynek nyilvánosságra kerülése a tanulmányra alapozott döntés meghozatalát követően bármiféle sérelmet, üzleti hátrányt jelentene.

Az elsőfokú bíróság szerint a 72, 73, 75, 76. és 91. oldalon a Grupo Milton képviselőinek kifejezés és a 77. oldalon a Dorna cég, továbbá ezen cég vezetője megnevezésének kitakarása indokolatlan. Az, hogy kik a legfőbb partnerei a vállalkozásnak, az nem lehet üzleti titok, ezért nem alkalmazható az Avtv. 20. § (4) bekezdése.

Kifejtette, hogy a 85. oldalon a tervezett jutalék százalékos összege, a 88. oldalon a különböző pénzekhez rendelt költségkategóriák megnevezése, a 90. és 91. oldalon a bérjellegű kifizetésekre tervezett összegek olyan adatok, amelyek nem minősülnek olyan jellegű üzleti elgondolásnak, ami hátrányt jelentene a nyilvánosságra hozatalt követően az üzletben résztvevők számára. Ugyanis ezen számadatok alapján dönthető el, hogy a vállalkozás, mint befektetés milyen költséggel és haszonnal jár. A közpénzek felhasználása esetén pedig bárkinek joga van az ilyen jellegű döntéseket megelőző számításokat megismerni.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. §-a alapján döntött.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, a kereseti kérelem elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény definiálja a közérdekű adat fogalmát. Ebből kitűnik, hogy nélkülözhetetlen annak megállapítása, hogy egy adott szervezet állami, helyi önkormányzati feladatot vagy egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősül-e. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta ezen feltételek fennállásának a vizsgálatát, ennek hiányában minősítette a felperes által kért információkat közérdekű adatnak.

Állította, hogy a perben kiadni kért tanulmány keletkezésekor nem minősült közfeladatot ellátó szervnek, hanem szakosított hitelintézet volt és az általa végzett hitelezési tevékenységre, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) rendelkezései vonatkoznak. Ebből megállapítható, hogy a hitelezési tevékenység nem közfeladat. Rámutatott arra, hogy egy állami támogatás esetén a támogató és a támogatott között jön létre jogviszony, melyben nem vett részt, ezért az állami támogatásra történő hivatkozás értelmezhetetlen. Közölte, hogy az ügylettel kapcsolatosan állami támogatást nem nyújtott, az esetleges állami támogatás odaítélésének részleteit nem ismeri.

Álláspontja szerint a banktitok vonatkozásában egyértelműen a Hpt. rendelkezéseit kell irányadónak tekinteni. A tanulmány az ügyfelekre vonatkozóan olyan tényeket, információkat, megoldásokat és adatokat tartalmaz, amelyre tekintettel a tanulmány releváns tartalmának egésze banktitkot képez és annak megismerése egyéni, illetve társasági ügyfeleinek jelentős érdeksérelmet okozna. Hivatkozott a Hpt. 55/A. §-ában foglaltakra, amelynek értelmében az üzleti titokra hivatkozással a törvény tiltja az információ visszatartását a közérdekű adatok nyilvánosságára és a közérdekből nyilvános adatokra vonatkozóan a törvényben meghatározott adatszolgáltatási és tájékoztatási kötelezettség esetén. Ez a rendelkezés a banktitokra nem alkalmazható és nem alkalmazandó.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Álláspontja szerint a banktitok és az üzleti titok a magánszférát védi, így az adatvédelmi törvény alapján a megtagadás indokaként a banktitokra hivatkozni nem lehet.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelmek és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ebben a körben megállapította, hogy az alperes fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy az Alkotmány 61. § (1) bekezdése értelmében mindenki jogosult a közérdekű adatok megismerésére. A közérdekű adatok megismerhetősége olyan alapvető, alkotmányosan biztosított emberi jog, amely nem korlátozhatatlan, azonban korlátozásnak meg kell felelnie az alapjogi korlátozásokkal szemben fennálló alkotmányos követelményeknek, amely szerint a korlátozásról csak törvény rendelkezhet, és a korlátozás nem vonatkozhat az alapjog lényeges tartalmára [Alkotmány 8. § (2) bekezdése].

Az Alkotmánybíróság 34/1994. (VI. 24.) AB határozatában hangsúlyozta, hogy az információszabadság korlátozása csak akkor fogadható el alkotmányosan indokoltan, ha azt más alapjog érvényesülése kényszerítően indokolja.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 20. és 21. §-a alapján a bíróságnak az eljárás során abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes a jogszabályoknak megfelelően járt-e el, amikor a felperesi kérelem teljesítését megtagadta. Ebben a tekintetben az alperest terhelte a bizonyítás kötelezettsége.

Az Avtv. 2. § 4. pontja alapján közérdekű adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy

személy kezelésében levő, valamint a tevékenységére vonatkozó, személyes adat fogalma alá nem eső bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül a kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől.

Az Avtv. 19. § (1) bekezdése értelmében az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy (a továbbiakban együtt: szerv) a feladatkörébe tartozó ügyekben - így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan - köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását.

Az állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény szabályozza a Magyar Állam tulajdonában álló vagyon (a továbbiakban: állami vagyon) feletti tulajdonosi joggyakorlás módját és szervezetét, valamint e vagyonnal való gazdálkodást.

Az 5. § (2) bekezdése szerint az állami vagyonnal gazdálkodó vagy azzal rendelkező szerv vagy személy a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény szerinti közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek minősül.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az alperes közfeladatot lát el, amit alátámasztanak a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény preambulumban megfogalmazottak, amelyek értelmében az országgyűlés a nemzetgazdaság előtt álló és állami részvételt is igénylő fejlesztési, beruházási feladatok, valamint az Európai Unióhoz történő csatlakozással kapcsolatos különleges fejlesztési igények és forráskezelési feladatok, továbbá az egyes állami és nemzetközi források hatékony felhasználásának követelményét szem előtt tartva alkotta meg az alperesről szóló törvényt. E törvény 1. §-a szerint az alperes egyszemélyes, zártkörű részvénytársaság formájában működő szakosított hitelintézet, részvényeinek száz százaléka a Magyar Állam tulajdonában van.

Ezen jogszabályi rendelkezésekből megállapítható, hogy az alperes állami feladatokat érintő jogszabályban meghatározott közfeladatot lát el, s mivel teljes egészében állami tulajdonban áll, feladatai ellátása során állami vagyont kezel, közpénzek felhasználása körében köt szerződéseket a piaci szereplőkkel, ezért a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az alperes közfeladatot ellátó szerv, így vonatkozik rá a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény, amelynek 19. § (3) bekezdése alapján mint állami közfeladatot ellátó szervnek lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot bárki megismerhesse.

Nem értett egyet azzal az elsőfokú bírósági állásponttal, hogy nem az alperes személye a döntő abban a kérdésben, hogy a megismerni, kiadni kért adat közérdekű adatnak minősül-e, mert a közérdekű adat fogalma szerint az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott közfeladatot ellátó szervek vagy személyek kezelésében levő adatok minősülnek közérdekű adatnak. Ebbe az adatkörbe tartozik tehát minden olyan adat, amely az Avtv. 2. § 4. pontjában meghatározott - utalva az Avtv. 19. § (3) bekezdésére is - alanyi kör kezelésében van, illetve annak tevékenységére vonatkozik (862/A/2004.), kivéve az Avtv. 2. § 1. pontja szerinti személyes adatokat.

A közfeladatot ellátó szerv a kezelésében lévő közérdekű adat kiadását az Avtv. 19. § (3) bekezdésében meghatározott kivételek fennállása esetén tagadhatja meg. Ilyen kivételt tartalmaz az Avtv. 19/A. §-a is, amely arról rendelkezik, hogy a 19. § (1) bekezdésében meghatározott szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános.

Ezen adatok megismerését - a 19. § (1) bekezdésében foglaltakat mérlegelve - az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti. A 19/A. § (2) bekezdése alapján a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény - az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon belül - a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

Azzal a másodfokú bíróság is egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy a felperes által megismerni kért KPMG Tanácsadó Kft. által 2009. szeptember 17-én készített „Projekt tervdokumentáció pénzügyi áttekintése, független értékelése” elnevezésű tanulmány döntés meghozatalára irányuló eljárás során keletkezett. Az okirat döntés előkészítő adatokat tartalmaz egy olyan beruházással kapcsolatosan, amely jelentős állami pénzek felhasználásával és állami garanciavállalás mellett valósulna meg. Tartalmazza azt, hogy a versenypálya beruházását, az üzletileg azzal összefüggésben álló feltételek vizsgálatát milyen szempontok, eljárások alapján végezte el. A feladatmeghatározásokon túl a tanulmány ismerteti a projektet, a helyszínválasztás, az ingatlanértékelés szempontjait, a tervezett ütemezési költségeket, a vizsgált üzleti tervet, és tartalmazza a „feltételezések vizsgálatát” is.

A KPMG Tanácsadó Kft. által a készített tanulmány a Sávoly Motorcentrum Fejlesztő Kft. nyilatkozata szerint pozitívan értékelte a Balatonring Projektet és ahol a beruházói koncepció vagy az üzleti terv egyes konkrét feltételezését, illetve annak megvalósulását bizonytalanannak minősítette, a beruházók a tanulmányt követő végleges üzleti tervükben az érintett kifogást figyelembe vették és az üzleti tervet e szerint módosították. Ez a nyilatkozat is, illetve a pályázat tartalma egyértelműen azt igazolja, hogy a felperes által kiadni kért okirat egy döntés előkészítő anyag, amely az Avtv. 19/A. § (1) bekezdése értelmében a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános.

A Kormány - a magyarországi motorsport infrastruktúrális feltételeinek javítása és a térségi gazdaságfejlesztési potenciál erősítése érdekében 1179/2009. (X. 26.) Korm. határozatában döntött a magyarországi Moto GP futam rendezéséről, a Sávoly Motorcentrum Fejlesztő Kft. részére nyújtandó beruházási kölcsönről és az ahhoz kapcsolódó költségvetési készízető kezességvállalásról.

Ez azt jelenti, hogy a projekt, illetve a beruházási kölcsön tekintetében döntés született, így a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a perbeli igényre az Avtv. 19/A. § (2) bekezdése az irányadó. Eszerint a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény - az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon belül - a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a

döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné. Ebben a körben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a kért adatok kiadása olyan veszélyt jelentene a működésére, amely indokolná és megfelelő módon alátámasztaná az adatkiadás megtagadását.

Az alperes a döntés előkészítő anyagra való hivatkozáson túl azt is előadta, hogy a tanulmány olyan banktitkokat tartalmaz, amely nyilvánosságra hozatalára jogszabályi lehetőség nincs, mert a felperes által megismerni, kiadni kért okirat olyan tényeket, információkat, megoldásokat tartalmaz, amelyek banktitoknak minősülnek és azok nyilvánosságra hozatala indokolatlan versenyhátrányt eredményezne, ezentúl az egyéni és társasági ügyfeleinek jelentős érdeksérelmet okozna.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 50. § (1) bekezdése határozza meg a banktitok fogalmát, így banktitok minden olyan, az egyes ügyfelekről a pénzügyi intézmény rendelkezésére álló tény, információ, megoldás vagy adat, amely ügyfél személyére, adataira, vagyoni helyzetére, üzleti tevékenységére, gazdálkodására, tulajdonosi, üzleti kapcsolataira, valamint a pénzügyi intézmény által vezetett számlájának egyenlegére, forgalmára, továbbá a pénzügyi intézménnyel kötött szerződéseire vonatkozik.

55. § (1) Aki üzleti vagy banktitok birtokába jut, köteles azt időbeli korlátozás nélkül megtartani.

55/A. § Nem lehet üzleti titokra hivatkozással visszatartani az információt a közérdekű adatok nyilvánosságára és a közérdekből nyilvános adatra vonatkozó, külön törvényben meghatározott adatszolgáltatási és tájékoztatási kötelezettség esetén.

Megállapítható tehát, hogy a banktitok megalapozhatja a közérdekű adatok megismerhetőségére vonatkozó alkotmányos jog korlátozását, a rá való hivatkozást a az üzleti titokkal szemben a Hpt. 55/A. §-a sem tiltja, és a másodfokú bíróság szerint annak nyilvánosságra kerülése az alperes működési rendjét, feladatkörének ellátását is veszélyeztetné.

A Hpt. rendelkezései alapján, illetve a pályázati anyagból, a döntés előkészítő tanulmányból egyértelműen megállapítható volt, hogy abban olyan, az alperessel pénzügyi kapcsolatban álló üzletfelek adataira, gazdasági, tulajdonosi kapcsolataira vonatkozó adatok szerepelnek, amelyek az alperes banktitokra történő hivatkozását alátámasztják.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a 2003. június 9-től hatályos Hpt. a korábbi rendelkezésekkel ellentétben a banktitokra vonatkozóan korlátozza az Avtv. rendelkezéseinek alkalmazhatóságát és törvényben foglalt szabályozással biztosítja a kiadás megtagadásának lehetőségét.

A rendelkezésre álló adatok, alperesi hivatkozás és a jelzett jogszabályi rendelkezések értelmezése alapján a Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az alperes banktitok megőrzéséhez fűződő érdekre történő hivatkozása megfelelő módon alátámasztotta azt, hogy a megítélésére, működésére, befolyásmentes döntésére az eddig meg nem ismert adatok kiadása olyan veszélyt jelentene, amely miatt jogszerűen tagadta meg a kért adatok kiadását, így annak megismerésére vonatkozó felperesi kérelem nem volt megalapozott, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltak szerint megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

Mivel az eljárás az 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdésének o) pontja alapján illetékmentes és az alperes perköltségre nem tartott igényt, ezért arról a másodfokú bíróságnak határoznia nem kellett.

Budapest, 2010. november 11.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

Dr. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hitelül
tisztviselő

